

punkter, han forleden gjorde gældende med Hensyn til det store Spørgsmaal om Maksimalpriserne, som gentagende har været behandlet i Kommissionen. Jeg maa maaske have Lov at oplæse, hvad den højtærede Minister siger herom — det findes Sp. 475 i Rigsdagstidenden:

„Medens jeg altsaa, hvis Prisstigningen skyldes Spekulationsmomenter, tror, at meget drastiske Forholdsregler vil kunne baade forsvares og frugte, er jeg mere i Tvivl om, hvilken Indflydelse disse Forholdsregler vil have, hvis Prisstigningen skyldes saadanne Forhold som f. Eks. Lukning af fremmede Markeder eller Indskrænkning af Tilførselen af denne eller hin Vare, og hvis det er det Prisforhold, som fra den ene Vare har Indflydelse paa den anden, hvis det f. Eks. er Tilførselen af og Prisen paa Foderstoffer, som indvirker paa Prisen paa Korn, er jeg i Tvivl om, hvorvidt Staten med Held vil kunne gaa til en saadan Forholdsregel som Fastsættelse af Maksimalpris. Og det vilde ikke være heldigt at gennemføre en Maksimalpris, som ikke virkede, en Maksimalpris, som blev sat paa Papiret, men faktisk ikke blev anvendt, en Maksimalpris, som blev omgaaet eller virkede hemmende enten paa Landets Tilførsel, som er af største Vigtighed, eller overhovedet paa Omsætningen indenfor Landets Grænser“. Ministeren tilføjer: „Det er derfor, at jeg, og jeg tænker, det ogsaa har været bestemmende for Flerparten i Kommissionen, har skudt Spørgsmaalet om Maksimalpris ud. Det er derfor, man har villet prøve, om man ikke ved andre Midler kunde naa det samme Maal“. De Betragtninger, som den højtærede Minister her gør gældende, kan jeg ganske være enig med ham i. I det hele taget forekommer det mig, at den højtærede Minister, hvad denne Sag angaar, ser ganske sundt og forstandigt paa Forholdene. Kun paa et enkelt Punkt, som jeg senere skal berøre, kan jeg ikke være enig med ham.

Som Medlem af denne Kommission ønsker jeg ganske kort at anføre de Hovedsynspunkter, der har været bestemmende for min Stilling indenfor Kommissionen. Mit Hovedsynspunkt har været, at Kommissionen i saa stort Omfang som muligt skulde søge at fjerne de tilstedeværende Hindringer for Indførsel navnlig af Korn og Foderstoffer, men Kommissionen skulde i saa ringe Omfang som muligt gaa til Tvangsforanstaltninger, og navnlig skulde den være uhyre varsom med at gaa til Tvangsforanstaltninger, som vilde virke hemmende paa den frie Indførsel og paa

Handelen i det hele taget. Ud fra det Hovedsynspunkt har jeg handlet i Kommissionen, og fra den første Dag, jeg deltog i Kommissionens Forhandlinger, har jeg Gang paa Gang med Hensyn til Spørgsmaalet om Regulering af Priserne paa Brødkorn hævdet, at den bedste Regulator, i Virkeligheden den eneste, som duer i dette Forhold, er den, at man søger at fjerne de tilstedeværende Hindringer for Indførsel af Korn og Foderstoffer. Hvis Korn og Foderstoffer kan blive tilført Landet paa nogenlunde normal Vis, vil Spørgsmaalet om Priserne regulere sig ganske af sig selv. Jeg er i den Henseende blevet støttet af det ærede Medlem fra Lejre (Niels Frederiksen), derimod varede det nogen Tid, inden de Synspunkter, vi i saa Henseende gjorde gældende, trængte igennem til alle Kommissionens Medlemmer, men til sidst trængte de igennem, for saa vidt som der blev truffet de nødvendige Foranstaltninger baade i Retning af at imødegaa de Vanskeligheder, der var med Hensyn til Betaling i Udlandet og med at skaffe fremmed Valuta for Korn og Foderstoffer, ligesom ogsaa Krigsrisikospørgsmaalet blev midlertidig ordnet ved Indgreb af den højtærede Indenrigsminister, indtil det senere er blevet ordnet endeligt ved den Lov, vi vedtog. Det er imidlertid min Overbevisning, at havde man fra første Færd med samme Kraft søgt at fremme Indførselen af Foderstoffer, som man anvendte overfor Spørgsmaalet om Indførsel af Kul, vilde Stillingen med Hensyn til Prisen for Brødkorn have været noget mere gunstig, end den nu er. Thi saa vilde vi i Virkeligheden have haft en Del Ladninger indført her til Landet baade af Korn og Foderstoffer. Jeg skal minde om, at da Handelsstanden endelig med Kraft søgte at skaffe Foderstoffer til Stede, hændte der bl. a. det, at Dardanellerne blev lukket, og at de Dampere, som vi havde liggende der under Ladning, ikke kunde komme frem. Jeg skal imidlertid slet ikke rette Bebrejdelser mod nogen i saa Henseende, fordi jeg finder det undskyldeligt, om ikke alle, der ikke til daglig staar det praktiske Landbrug saa nær som det ærede Medlem fra Lejre (Niels Frederiksen) og jeg, straks fik den fulde Forstaaelse af dette Spørgsmaals Rækkevidde. Desuden var Arbejdstoffet indenfor Kommissionen i den først Tid meget omfattende, og navnlig var Interessen i alt overvejende Grad samlet om det meget vigtige Spørgsmaal af skaffe Landet Kul. Dette Spørgsmaal var i Virkeligheden paa det Tidspunkt ogsaa det første fornødne, og det samlede derfor saa godt